

РЕШЕНИЕ

№ 2174

гр. Пловдив, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Методи Н. Антонов

при участието на секретаря Милена В. Георгиева
като разгледа докладваното от Методи Н. Антонов Административно
наказателно дело № 20225330204860 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 356063-
F385220/03.09.2018 г. на директор на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП
Пловдив, с което на „ОСКАРБОС“ ЕООД с ЕИК 204495718, със седалище и
адрес на управление гр. Пловдив, ул. Васил Левски № 107, ет. 4, ап. 8,
представлявано от Г. О.Х. с ЛНЧ *****, на основание чл. 180, ал. 1 от Закона
за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция
в размер на 702 лв. за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, и ал. 2 вр. с чл. 82
, ал. 1, вр. с чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС.

Жалбоподателя, „ОСКАРБОС“ ЕООД, моли Съда да отмени
обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно, по
съображения, изложени в жалбата. Редовно призован за съдебно заседание не
изпраща представител. Не претендира разноси.

Въззиваемата страна - ТД на НАП - Пловдив, чрез своя представител -
юрк. М., пледира за потвърждаване на процесното НП. Претендира
присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Пловдивският районен съд – VII н.с., като прецени събраните

доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, допустима е и разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

За да накаже дружеството жалбоподател, наказващият орган е приел посочената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че дружеството - жалбоподател „ОСКАРБОС“ ЕООД с ЕИК 204495718, извършвало търговска дейност като било регистрирано по ЗДДС лице. На последното през 2018 г. била извършена проверка от служители на НАП, при която контролните органи, сред които и свид. Р. Д. П. на длъжност – ****, открили в дневниците за покупки на дружеството „Колибри 12“ ЕООД отразени фактури издадени от търговеца „ОСКАРБОС“ ЕООД, по които той ползвал данъчен кредит, но не начислил ДДС, което наложило да бъде извършена насрещна проверка и на „Колби 12“ ЕООД за установяване на факти и обстоятелства. В хода на последната свидетелят П. установила, че „ОСКАРБОС“ ЕООД, като регистрирано по ЗДДС лице в качеството си на доставчик по облагаема доставка на стоки с данъчна основа 3510 лв. с получател „Колби 12“ ЕООД не е начислило следващия се по доставката ДДС в размер на 702 лв. в законоустановения срок, съгласно изискванията на чл.86, ал.2 от ЗДДС. За извършената доставка дружеството издало фактура № 0000000026 от 01.12.2017 г. Данъчното събитие настъпило на 01.12.2017 г. и ДДС станал изискуем на същата дата.

Издадената фактура № 0000000026 от 01.12.2017 г., обаче не била включена от жалбоподателя в дневника за продажби и при определяне на резултата в справка-декларация по ЗДДС с вх. №16003517202 от 15.01.2018 г., подадени в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период декември 2018г.

Ето защо свид. П. съставил срещу „ОСКАРБОС“ ЕООД АУАН с № F385220/17.05.2018г. за горното, като квалифицирала нарушението по чл. 86, ал.1 , т. 2, и т. 3 и ал. 2 вр. с чл. 82 , ал. 1 вр. с чл. 25, ал. 1 , ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС. Актът бил връчен лично на управителя на дружеството, който го подписал без възражения, като такива не постъпили и в срока по чл.44 от ЗАНН, а въз основа на така съставения акт било издадено и процесното НП, в което е възприета почти същата фактическа обстановка.

В качеството на свидетел бе разпитана актосъставителят Р. Д. П., която

потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. В допълнение сочи, че при проверка на дружеството „ОСКАРБОС“ ЕООД е установила, че в дневниците за покупки на друго дружество били отразени фактури издадени от проверявания търговец, по които той е ползвал данъчен кредит, но не е начислен ДДС. Това било потвърдено и от предоставени от насрещното дружество-клиент документи от който било видно, че по тях било извършено плащане, но ДДС от дружеството-жалбоподател не било начислено.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, тъй като същите са логични, достоверни и съответни на приетите писмени доказателства.

На базата на гласните и писмените доказателства по делото Съдът намира за безспорно установено, че жалбоподателят „ОСКАРБОС“ ЕООД е извършил вмененото му административно нарушение, тъй като не е начислил следващия се по доставка на стоки с данъчна основа 3510 лв. ДДС в размер на 702 лв. в законоустановения срок от 01.01.2018 г. до 15.01.2018 г. за данъчен период месец декември 2017 г. съгласно изискванията на чл.86, ал.2 от ЗДДС.

Това се установява както от приложената по делото фактура №0000000026 от 01.12.2017 г. за доставка на стоки с получател „Колби 12“ ЕООД, така и от справка-декларация с вх. №16003517202 от 15.01.2018г., както и от разпита на актосъставителя, която в показанията си категорично потвърждава констатациите от АУАН, а последните не бяха оборени от жалбоподателя нито в хода на административнонаказателното производство, нито в хода на съдебното следствие.

Не се споделя възражението, че АУАН не е бил връчен на жалбоподателя, тъй като видно от разписката към самия акт лично управителят на дружеството се е разписал, че го получава след като е бил съставен пред него. този факт се потвърждава и от показанията на свид. П., която въпреки изминалият дълъг период от време си спомня конкретния случай.

Доколкото нарушението е установено след извършване на насрещна проверка, а именно на 14.03.2018 г., която да установи наличието на издадена фактура, а поради характера на нарушението и начина на неговото установяване, то момента на установяване на нарушителя и нарушението съвпадат. Видно от датата на издаване на АУАН не са изминали три месеца

от откриване на нарушителя, нито две години от извършване на нарушението.

При извършена служебна проверка, обаче се достигна до извод, че има извършено на нарушение на процесуалните правила при съставянето на АУАН. В АУАН изрично и на две места е посочено, че жалбоподателят не е начислил следващият се по доставката ДДС за данъчен период месец декември 2018 г., вместо месец декември 2017 г. АУАН очертава нарушението, с неговите съставомерни фактически признаци от обективна и субективна страна, връзката между инкриминираното деяние и лицето, сочено като нарушител и надлежната правна квалификация. Срещу тези факти и право нарушителят следва да се брани, като гарантирането в максимална степен на правото му на защита изисква той да бъде запознат с тях още от началото на административно-наказателен процес, т.е. от момента на съставяне и предявяване на АУАН (по аргумент от чл. 42, т.4 и т.5 ЗАНН, вр. чл. 40, ал.1 ЗАНН, вр. чл. 43, ал.1).

Тази грешка впоследствие е била отстранена в атакуваното наказателно постановление. В действителност от обстоятелствената част на АУАН и НП би могло да се извлекат данни, че процесната доставка е следвало да бъде начислена за данъчен период м. декември 2017 г., но допуснатото нарушение е съществено след като актосъставителят изрично е посочил друг данъчен период, жалбоподателят не е в състояние да разбере срещу кои факти да се защитава в административно-наказателното производство. Изложеното представлява основание за отмяна на процесното НП.

Въпреки установеното, Съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени, поради изтекла абсолютна давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. ЗАНН не урежда изрично института на абсолютната давност за наказателно преследване. До колкото обаче давността има за последица изключване на отговорността (наказателното преследване изобщо), за неуредените въпроси следва да се приложат разпоредбите на НК, тъй като ЗАНН урежда само сроковете за образуване на административнонаказателното производство – чл. 34, ал. 2 ЗАНН и сроковете за изпълнение на влезлите в сила наказателни

постановления – чл. 82 ЗАНН, но не и абсолютната давност за преследване.

Сроковете по чл. 34 от ЗАНН се отнасят до образуване на административно – наказателното производство, докато давността за преследване се прилага независимо от вече образуваното такова. Да се приеме обратното, означава да се толерира неоправдано дългото бездействие на администрацията при упражняване на репресивните ѝ правомощия, което противоречи на целите на административната принуда.

Давността бива два вида - преследвателна давност, уредена в чл. 34 ЗАНН и чл. 80 и 81 НК, която ограничава във времево отношение възможността на държавата чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната, респективно административнонаказателната отговорност на дадено лице. И изпълнителска давност, уредена в чл. 82 НК и чл. 82 ЗАНН, която ограничава във времево отношение правомощията на държавата да изпълни едно вече наложено с влязъл в сила акт наказание, като приложното поле на същата обхваща периода след влизане в сила на НП, до окончателното изпълнение на наложеното наказание.

Преследвателната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението - чл. 80, ал. 3 НК и тече до реализиране на наказателната/ административно наказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност - чл. 81, ал. 2 НК.

Абсолютната давност изключва наказателното/административнонаказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност - чл. 81, ал. 3 НК. В случая тъй като няма влязло в сила НП и административнонаказателния процес е все още висящ, меродавни са нормите касателно преследвателната давност.

Тук следва да се съобразят и постановките на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС, според които сроковете по чл. 34 ЗАНН са давностни, като проявна форма на преследвателната давност, като в административнонаказателния процес намира субсидиарно приложение абсолютната преследвателна давност от 4 години и шест месеца. Същата тече от довършване на деянието до влизане в сила на НП.

В процесния случай, нарушението се твърди да е извършено на 16.01.2018 г., след като е изтекъл срокът за декларирането и начисляването на ДДС по порцесната фактура. Към датата на издаване на АУАН и НП, предвидените в чл. 34 ЗАНН давностни срокове не са били изтекли, поради което стриктно погледнато упражняването на властническите правомощия на приходната администрация към този момент се явява законосъобразно.

Бездействието, обаче, да се връчи НП в продължение на повече от четири години и шест месеца, е довело до изтичане на абсолютната преследвателна давност, като тя е била изтекла дори преди датата 15.08.2022г., когато все пак управителят на дружеството е получил екземпляр от постановлението.

Тъй като за давността се следи служебно, настоящото административнонаказателно производство се явява незаконосъобразно и недопустимо.

При констатирана изтекла давност - абсолютна погасителна давност, за извършеното административно нарушение, поради погасяване на административнонаказателното преследване, следва да бъде отменено обжалваното НП, а производството по делото – прекратено, на основание чл. 344, т. 4 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В тази насока е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВАС.

При този изход на спора, съгласно новелата на чл. 63д ЗАНН жалбоподателят би имал право на разноски. Доколкото обаче такива нито са поискани, нито са представени доказателства реално да са сторени, то разноски не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 356063-F385220/03.09.2018 г. на директор на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „ОСКАРБОС“ ЕООД с ЕИК 204495718, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. Васил Левски № 107, ет. 4, ап. 8, представлявано от Г. О. Х. с ЛНЧ ****, на основание чл. 180, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 702 лв. за

нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, и ал. 2 вр. с чл. 82 , ал. 1, вр. с чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство срещу „ОСКАРБОС“ ЕООД с ЕИК 204495718, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив ул. Васил Левски № 107, ет. 4, ап. 8, представлявано от Г. О. Х. с ЛНЧ ****, за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, и ал. 2 вр. с чл. 82 , ал. 1, вр. с чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС, вменено с АУАН № F385220/17.05.2018г. и НП № 356063- F385220/03.09.2018 г.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пловдив в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____